

FIZYKA (2) *sb f*

phify- (1), phifi- (1).

sg G fizyki (1). ◇ L fizyce (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. Natura, przyroda (1) :

Szereg: »fizyka to jest przyrodzenie« (1): Ani otym żadnym obyczaiem mamy rozumieć/ co iakmiarz wżysftko społstwo przed fię wzieło/ iakobyłmy tak mniemać otych mieli / ktorzy lata młode łwe rozumem przewyższają/ yzeby niekiedy gdy przydą ku łtalżym latom nierozumnymi á głupimi fię łtać mieli. Acżkolwiek y tego niktory podług poštętku Phifyki/ to ieft przyrodzenia nie wzbraniaią. *KwiatKsiąż* E2v.

2. Nauka o przyrodzie, także medycyna [*physica (phistica) ars seu scientia de naturis rerum tractans* – mądrość nauki *BartBydg*; *physica* – nauka o przyrodzonych rzeczach *Mącz* 298d; *filozofija; przyrodzonych rzeczy nauka* – *physica Cn*] (1) : w którym [*mieście Krakowie*] chcemy *studium* we wżelákich náukách/ iáko miánowicie w *Theologiiéy/ in iure canonico*, w *Phifice/ w Práwiéch/ y w inych náukách wżysftkich wyzwołonych SarnStat* 196.

Synonimy: **1. natura, przyrodzenie.**

WG